

150
Q. D. B. V.

THESES IVRIS CRIMINALIS

DE

1771 2
CAVSIS POENAM FVRTI
ORDINARIAM EXCLVDENTIBVS

↑ 440
QVAS

PRAESIDE

CHRISTIANO GOTTLIEB
HOMMELIO D.

TIT. DE VERB. SIGN. ET REG. IVR. PROF. PVBL.

ET FACVLT. IVRID. ASSESSORE

IN AVDITORIO MAIORE

DIE XXIII. APRIL. A. S. R. CIOCCCLXXI.

PVBLICE DEFENDET

CAROLVS GVILIELMVS AVGVSTVS HERING

BVDISSA LVSATVS.

VITEMBERGAE

EX OFFICINA GERDESIANA.

O. D. E. F.
THESES IVRIS CRIMINALIS

DE

CAUSIS FOENAM FVRII
ORDINARIAM FACVORITIVIS

IN

T. KASSEL

CHRISTIANO GOTTLIEB

HOMMELIO D.

PHILOSOPHO

ET

IN

PHILOSOPHIA

PHILOSOPHIA

CAUSIS CIVILIBUS AVGVSTVS HEINRICH

AVGVSTVS HEINRICH

AVGVSTVS HEINRICH

AVGVSTVS HEINRICH

AVGVSTVS HEINRICH

11
12
13

DE
CAUSIS POENAM FVRTI ORDINARIAM
EXCLVDENTIBVS.

THESIS I.

Furti simplicis confessione ante responsionem ad articulos edita, ^{a)} qualiscunque rei ablatae restitutio poenam ordinariam in Saxonia mitigat. Mandat. Reg. d. d. 27. Jul. 1719. in Cod. Aug. T. I. p. 1902. ^{b)} Quare nulla habetur ratio, vtrum damni reparatio sponte, an fure inuito, ^{c)} ante, an post inquisitionem, Mand. d. d. 18. Ian. 1721. C. A. T. I. p. 1937. ^{d)} ab ipso delinquente, an a tertio, Rescript. d. d. 26. Aug. 1720. C. A. T. I. p. 1929. vere, an ciuili aestimatione, aut compensatione, Const. Elect. 32. P. IV. in furto magno, an paruo secuta Rescript. d. d. 29. Iun. 1746. ^{e)} cum sufficiat, si laesus per furtum in damno haerere desinat.

X 2

c) Opp.

- a) Opp. Constit. Elect. Sax. 32. P. IV. quae poenitentiam ante incarcerationem, aut inquisitionem generalem exigere videtur. Sed vide adducta Mandata d. an. 1719. et 1720.
- b) Qua in re recedere videtur Ius Rom. in L. 54. §. 3. et L. 65. ff. de furtis. Sed a poena Rom. ciuili ad poenam hodiernam capitalem argumentari non licet. Lenius procedit C. C. C. Art. 160. poenam furti ex damno illato aestimans.
- c) Obft. L. 156. ff. de Reg. Iur. L. fin. C. vnde legitim. Sed vide pr. I. quib. mod. toll. oblig. L. 6. ff. de Appell.
- d) Quod olim fecus vi Const. Elect. 32. P. IV.
- e) Quondam dissentiebant BERGER in Elect. Iurispr. Crim. p. 47. et F. A. HOMMEL. in Disp. de mitiganda furti poena ob restitutionem rei ablatae. §. 17.

THES. II.

Pari ratione fur a poena ordinaria immunis est, si dominus rem ablatam ab emtore vindicauit, licet ille pretium huic restituerit, aut hic pretium pro re datum recuperare non possit. Quem ad modum enim intempestiua domini liberalitas, cum pretium sine causa refundit, furi nocere nequit, arg. L. 155. pr. et L. 203. ff. de Reg. Iur. ita emtoris damnum ob euictionem perpeffum, magis ex falso, quam ex furto ortum trahit. Nec fraudulendus venditor fur est. BOEHMER in Elem. Iurispr. Crim. Sect. II. §. 178. not. WERNH. P. IX. Obf. 101. F. A. HOMMEL cit. Disp. §. 10. seq.

Dissentiunt CARPZ. Pr. Prim. Qu. LXXX. num. 51. BERGER in Suppl. ad Elect. Crim. P. II. Obf. 35. MENCK. in Pand. Tit. de Furt. §. 23.

LEY-

LEYSER ad Pand. Spec. DXXXV. med. 13. LVDOVICI in Disp.
de restit. rei furtivae. c. 11. §. 13.

THES. III.

Quin remissio seu condonatio per furtum laesi aequali cum restitutione habeat effectum, non est dubitandum. Mandat. Sax. d. an. 1720. et 1721. a) Nec refert vtrum iudicialiter, an extraiudicialiter, vltro, an ad instantiam iudicis, pure, an sub conditione, si restitutio non sequatur, facta. Remissio vero sub conditione, in qua adimplenda laesus nullum interesse habet, et cui iudex secundum leges satisfacere nequit v. g. vt fur ad dies vitae ad opus publicum condemnetur, pro pura reputatur. MYLIVS ad BEYERI Delineat. Iur. Cr. Art. 157. POSIT. 55. b)

a) Opp. L. 18. C. de Transact. L. 7. §. 14. ff. de Pact.

b) Secus sentit ENGAV in El. Iur. Crim. L. I. §. 121. ***. I. S. F.
BOEHMER in Medit. ad C. C. C. Art. CLX. §. 9. p. 774.

THES. IV.

Remissio in euentum, si restitutio obtineri nequeat, a femina absque curatoris consensu tam extra, quam in iudicio *) impetrata, in fauorem liberationis, vitaeque humanae, et cum renuncianti nullum praeiudicium infertur, valida declaratur. HOMMEL in cit. Disp. §. 15.

X 3

Add.

Add. M. H. GRIBNER in Disp. *de Intercessione coniugum in delictis carnis Posit.* 35.

*) Nec obstat Ord. Proc. Rec. Tit. VIII. §. 3.

THES. V.

Mitigatur et furti poena, si de corpore delicti non certo constat, Const. Elect. 33. P. IV. vt si ne dominus quidem verum rei furtiuæ pretium iure iurando de veritate indicare vult, ad quod etiam regulariter cogi nequit *) CARPZ. in Pr. Crim. Qu. LXXVIII. n. 64. MYLIUS ad BEYERI Delin. Iur. Crim. Art. 157. seqq. Posit. 45. seq. HOMMEL in Rhaps. Iur. Obs. 279.

*) Dissentit F. A. HOMMEL in Disp. *de furro magno eiusque poena* §. 8.

THES. VI.

Quamuis Const. Elect. Sax. Inedita VI. non de affinium, sed tantum de consanguineorum et coniugum amotionibus differat, per vsualem tamen interpretationem poena arbitraria et ad illos intra quartum gradum ciuilibus computationis constitutos in honorem necessitudinis est extensa, licet etiam affinitas dissoluta fuerit *) BERGER. in Resol. LL. Obst. Tit. de Procurat. p. 91. IDEM in Elect. Crim. p. 48. WERNH. P. II. Obs. 381. n. 7.

*) Nec obstat Ord. Proc. Rec. Tit. VII. §. 3.

THES.

THES. VII.

Opinio KRESSII ad C. C. C. Art. CLXV. §. I. n. 3.
STRYCKII V. M. Pand. Tit. Expil. Hereditatis, SCHIL-
TERI ad Pand. Exercit. XLIX. §. 48. BEYERI in Delin.
ad Pand. Tit. Expil. Heredit. extraneum in crimine ex-
pilatae hereditatis poena etiam capitali afficiendum
esse, nec Iuri Ciuili, nec Saxonico, cum ad furtum for-
male, vt res e possessione alterius auferatur, requiri-
tur, censetur consentanea, nec in foro est recepta.
L. I. §. 15. ff. si is, qui test. lib. esse iuss. erit. L. 43. §. 5. ff.
de Furt. L. I. et. 2. ff. Expilatae Heredit. Ius Prov. Sax.
L. II. Art. 29. L. III. Art. 22. CARPZ. Pr. Crim. Qu.
LXXXIII. n. 82. BERGER in Oec. Iur. Lib. III. Tit. 10.
Th. 6. n. 9. HEIL. in Iud. et Defensore c. VI. §. 60. in fin.

THES. VIII.

Necessitas extrema, quae nulla alia ratione depelli
potest, in auferendis rebus alienis impunitatem prae-
stat. C. C. C. Art. CLXVI. Parum vero hic refert, vtrum
istae propriae vitae conseruandae, an alius causa, quem
quis ex Lege alere obligatur, interuertantur, comesti-
bilia, an aliae res necessitati inseruientes contrecten-
tur, *a*) diuiti, an egenti quid ablatum, *b*) fato, an facto
imputabili necessitas *c*) summa superuenerit. BOEHMER
in Meditat. ad C. C. C. Art. 166. §. 7.

a) Dif-

- a) Dissentit CLASENIUS ad C. C. C. Art. 166. BERGER in Elect Iurispr. Crim. p. 54. Sed confer. c. 3. X. de Furt. KRESS. ad C. C. C. Art. 166.
- b) Contra sentit GROTIUS in Iur. Bel. et Pac. L. II. c. 2. §. 8. Sed vide PUFFENDORF. de Iur. Nat. et Gent. L. II. c. 6. §. 6. et KOCH in Instit. Iur. Crim. L. II. §. 174. not.
- c) Quod negat PUFFENDORF. l. c. TESMAR. et ZIEGLER ad GROTIUS. l. c. §. 6. LEYSER ad Pand. Spec. DXXXVII. med. l. seq. Sed vide BOEHMER in Medjt. ad C. C. C. loc. cit.

Wittenberg, Diss., 1770-73

X 228 32 35

12

B. V.

S CRIMINALIS

1771 2

E

INAM FVRTI

KCLVDENTIBVS

AS

SIDE

GOTTLIEB

L I O D.

REG. IVR. PROF. PVBL.

ID. ASSESSORE

IO MAIORE

R. C I O C C L X X I.

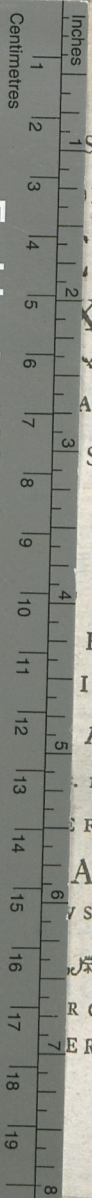
FENDET

AVGVSTVS HERING

VSATVS.

R G A E

ERDESIANA.

Blue

Cyan

Green

Yellow

Red

Magenta

White

3/Color

Black

Farbkarte #13

B.I.G.

C P 448

T

CA